

سیاست حداقل دستمزد

Minimum Wage policy

در بازار نیروی کار، عرضه و تقاضا، نرخ دستمزد را تعیین می کنند. در حقیقت عرضه نیروی کار و تقاضای نیروی کار هر دو تابعی از نرخ دستمزد هستند. در برخی مواقع به علت شرایط بد اقتصادی و افزایش مخارج حداقل معیشت خانوارها، دولت برای تأمین رفاه مردم، سیاست حداقل دستمزد را اعمال می کند که طبق آن باید سطح عمومی دستمزدها از سطح مشخصی پایین تر نباشد و بدین سان حداقل رفاه خانوارها تأمین گردد. در حقیقت سیاست حداقل دستمزد، تعیین دستوری نرخ دستمزد کارگران در سطحی بالاتر از سطح تعادلی در بازار نیروی کار است. (Varian, 2010, P. 208)

این سیاست به طور نسبی، منجر به بهبود وضعیت رفاهی کارگران می شود، هر چند که ممکن است، به دلیل افزایش هزینه های تولید و فشار هزینه با خود آثار تورمی به همراه داشته و به نوعی منجر به کاهش تقاضای کارفرمایان جهت استخدام نیروی کار جدید شود. لذا می توان گفت سیاست حداقل دستمزد جز سیاست های رفاهی است که علاوه بر منافع رفاهی برای کارگران، هزینه های تورمی نیز به همراه داشته و در نهایت منجر به بیکاری نیز خواهد شد. (Pindyck, 2009, P. 85)

کتاب شناسی

Hal R. Varian, (2010), Microeconomic Analysis, Third Edition.
Pindyck, Robert S. , Daniel L. Rubinfeld, (2009),
Microeconomics, 8th ed

ویدا ورهرامی

هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی